

Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUĐOK SÚDNEHO DVORA (druhá komora)

z 15. júla 2021 *

„Odvolanie – Verejná služba – Disciplinárne konanie – Disciplinárny postih – Určenie tohto postihu – Zrážka z dôchodku – Odsúdenie v trestnom a občianskoprávnom konaní vedenom pred vnútroštátnymi súdmi – Úplná alebo čiastočná náhrada nemajetkovej ujmy spôsobenej Európskej únii – Neexistencia vplyvu takejto náhrady – Článok 10 služobného poriadku úradníkov Európskej únie – Zásada rovnosti zaobchádzania – Zásada proporcionality“

Vo veci C-851/19 P,

ktorej predmetom je odvolanie podľa článku 56 Štatútu Súdneho dvora Európskej únie, podané 19. novembra 2019,

DK, v zastúpení: pôvodne S. Orlandi a T. Martin, neskôr S. Orlandi, avocats,

odvolateľ,

ďalší účastník konania:

Európska služba pre vonkajšiu činnosť (ESVČ), v zastúpení: S. Marquardt a R. Spáč, splnomocnení zástupcovia,

žalovaná v prvostupňovom konaní,

SÚDNY DVOR (druhá komora),

v zložení: predseda druhej komory A. Arabadžiev, sudcovia A. Kumin, T. von Danwitz (spravodajca), P. G. Xuereb a I. Ziemele,

generálny advokát: G. Hogan,

tajomník: A. Calot Escobar,

so zreteľom na písomnú časť konania,

po vypočutí návrhov generálneho advokáta na pojednávaní 26. novembra 2020,

vyhlásil tento

* Jazyk konania: francúzština.

Rozsudok

- 1 DK sa svojím odvolaním domáha zrušenia rozsudku Všeobecného súdu Európskej únie z 10. septembra 2019, DK/ESVČ (T-217/18, neuvverejnený, EU:T:2019:571), ktorým tento súd zamietol jeho žalobu, ktorou sa domáhal na jednej strane zrušenia rozhodnutia Európskej služby pre vonkajšiu činnosť (ESVČ) z 23. mája 2017, ktorým sa mu ukladá disciplinárny postih (ďalej len „sporné rozhodnutie“), a na druhej strane náhrady ujmy, ktorá mu bola údajne spôsobená tým, že ESVČ porušila jeho právo na obhajobu v rámci trestného konania vedeného proti nemu v Belgicku.

Právny rámec

- 2 Článok 22 Služobného poriadku úradníkov Európskej únie v znení uplatniteľnom na spor (ďalej len „služobný poriadok“), ktorý patrí do hlavy II s názvom „Práva a povinnosti úradníkov“, vo svojom prvom odseku stanovuje:

„Úradníka možno požiadať, aby vcelku alebo sčasti nahradil škodu, ktorá vznikla [Európskej Ú]nii v dôsledku závažného previnenia z jeho strany počas plnenia jeho povinností alebo v súvislosti s ním.“

- 3 Článok 86 služobného poriadku, ktorý sa nachádza v hlave VI tohto nariadenia s názvom „Disciplinárne opatrenia“, stanovuje:

„1. Každé porušenie povinností vyplývajúcich z tohto služobného poriadku úradníkom alebo bývalým úradníkom, úmyselné alebo spôsobené nedbanlivosťou z jeho strany, vystaví tohto úradníka disciplinárnemu konaniu.

2. Ak ustanovujúci orgán alebo Európsky úrad pre boj proti podvodom [OLAF] získajú dôkaz o porušení povinností v zmysle ods. 1, môžu začať administratívne vyšetrovanie, aby overili, či k tomuto porušeniu naozaj došlo.

3. Disciplinárne predpisy, postupy a opatrenia, a predpisy a postupy týkajúce sa administratívneho vyšetrovania, sú upravené v prílohe IX.“

- 4 Príloha IX služobného poriadku podľa svojho názvu upravuje „disciplinárne konanie“. Článok 9 tejto prílohy, ktorý sa nachádza v jej oddiele 3, nazvanom „Disciplinárne opatrenia“, stanovuje:

„1. Ustanovujúci orgán môže uložiť jeden z týchto postihov:

- a) písomné napomenutie,
- b) pokarhanie,
- c) odklad postupu do vyššieho platového stupňa na obdobie jedného až 23 mesiacov,
- d) zaradenie do nižšieho platového stupňa,
- e) dočasné zaradenie do nižšej platovej triedy na obdobie 15 dní až jedného roka,
- f) zaradenie do nižšej platovej triedy v rámci rovnakej funkčnej skupiny,

- g) zaradenie do nižšej funkčnej skupiny, vrátane zníženia platovej triedy alebo bez neho,
- h) odvolanie z funkcie, a v prípade potreby dočasné zníženie dôchodku alebo zrážanie, počas určeného obdobia, určitej čiastky z podpory v invalidite, avšak účinky tohto opatrenia sa nesmú vzťahovať na závislé osoby úradníka; v prípade uvedeného zníženia však výška príjmu bývalého úradníka, s pripočítaním všetkých rodinných prídavkov, ktoré majú byť zaplatené, nesmie byť nižšia ako životné minimum stanovené v článku 6 prílohy VIII.

2. Ak úradník poberá starobný dôchodok alebo podporu v invalidite, ustanovujúci orgán môže rozhodnúť, že na stanovený čas úradníkovi pozastaví vyplácanie určitej čiastky dôchodku alebo podpory v invalidite; účinky tohto opatrenia sa nevzťahujú na závislé osoby úradníka. Výška príjmu úradníka, s pripočítaním všetkých rodinných prídavkov, ktoré majú byť vyplatené, však nesmie byť nižšia ako životné minimum stanovené v článku 6 prílohy VIII.

3. Za jeden priestupok sa nemôže uložiť viac ako jeden disciplinárny postih.“

5 Podľa článku 10 tejto prílohy:

„Prísnosť uložených disciplinárnych postihov musí byť primeraná závažnosti priestupku. Pri určovaní závažnosti priestupku a rozhodovaní o disciplinárnom postihu sa berie do úvahy najmä:

- a) charakter priestupku a okolnosti, za ktorých vznikol;
- b) rozsah nepriaznivých účinkov priestupku na integritu, dobré meno alebo záujmy inštitúcií;
- c) mieru, do akej bol priestupok spôsobený úmyselne alebo z neobanlivosti;
- d) dôvody priestupku úradníka;
- e) platovú triedu a dĺžku služby úradníka;
- f) mieru osobnej zodpovednosti úradníka;
- g) úroveň povinností a kompetencií úradníka;
- h) či priestupok je spojený s opakovaným konaním alebo správaním;
- i) správanie úradníka počas celej jeho kariéry.“

6 Článok 25 uvedenej prílohy, ktorý patrí do jej oddielu 7 s názvom „Súbežné trestné stíhanie“, stanovuje:

„Ak je úradník stíhaný pre rovnaké činy, konečné rozhodnutie sa môže prijať až po vynesení konečného rozsudku súdom, ktorý prípad prejednáva.“

Okolnosti predchádzajúce sporu

- 7 DK nastúpil do služobného pomeru ako úradník Komisie Európskych spoločenstiev v roku 1994. V priebehu roku 1999 bol poverený správou nehnuteľností tejto inštitúcie v tretích krajinách. Od 1. januára 2011 bol odvolateľ zaradený do ESVČ. Dňa 1. januára 2016 odvolateľ odišiel do predčasného dôchodku.

Trestné konanie vedené proti DK v Belgicku

- 8 V priebehu roku 2004 sa proti DK v Belgicku začalo viesť trestné konanie pre trestné činy korupcie pri správe verejných zákaziek páchaných od roku 1999 počas obdobia niekoľkých rokov. Európska únia, ktorú zastupovala Komisia, vystupovala v týchto konaniach v postavení poškodeného.
- 9 Rozsudkom zo 16. mája 2014 Tribunal de première instance francophone de Bruxelles (Frankofónny súd prvého stupňa Brusel, Belgicko) uložil DK za viaceré trestné činy spáchané počas výkonu jeho funkcie tieto tresty:
- dvojnásobný trest odňatia slobody s podmieneným odkladom výkonu trestu na päť rokov,
  - peňažný trest vo výške 27 500 eur,
  - zákaz vykonávať funkciu konateľa, vedúceho alebo audítora obchodnej spoločnosti po dobu 10 rokov,
  - trest prepadnutia sumy vo výške 176 367,15 eura.
- 10 Tento súd ďalej DK v občianskoprávnom konaní zaviazal, aby spoločne a nerozdielne zaplatil sumu 25 000 eur z titulu náhrady nemajetkovej ujmy, ktorú DK spôsobil Únii poškodením jej dobrého mena.
- 11 Rozsudkom z 30. júna 2015 Cour d'appel de Bruxelles (Odvolací súd Brusel, Belgicko) potvrdil rozsudok uvedeného súdu, avšak zvýšil trest odňatia slobody uložený DK na tri roky s podmieneným odkladom na päť rokov a sumu, ktorú bol DK povinný zaplatiť z titulu náhrady nemajetkovej ujmy, ktorú spôsobil Únii, zvýšil na 38 814 eur.
- 12 Cour de cassation (Kasačný súd, Belgicko) 10. februára 2016 zamietol kasačný opravný prostriedok DK proti rozsudku tohto odvolacieho súdu.

Disciplinárne konanie podľa služobného poriadku

- 13 Rozhodnutím z 2. mája 2007 menovací orgán Komisie (ďalej len „MO“) začal proti DK viesť disciplinárne konanie.
- 14 Keďže toto disciplinárne konanie bolo prerušené až do právoplatného skončenia vnútroštátneho trestného konania vedeného proti dotknutej osobe pre tie isté skutky, ESVČ rozhodnutím z 12. júla 2016 obnovila disciplinárne konanie začaté proti DK.

- 15 Disciplinárna komisia 12. decembra 2016 po vypočutí DK vydala odôvodnené stanovisko, ktoré zároveň doručila dotknutej osobe. V tomto stanovisku disciplinárna komisia okrem iného uviedla, že „skutkový stav [zistili] vnútroštátne trestné súdy“, že „konanie úradníka [predstavuje] porušenie článkov 11, 11a, 12 a 21 služobného poriadku“ a že „jediný možný postih [spočíva] v pozastavení vyplácania určitej sumy z dôchodku“. V rámci vlastného posúdenia rôznych príťažujúcich a poľahčujúcich okolností prihliadla uvedená disciplinárna komisia predovšetkým na tú „skutočnosť, že vnútroštátny súd už [uložil] úradníkovi povinnosť nahradiť peňažnú a nemajetkovú ujmu“. Na tomto základe disciplinárna komisia odporučila MO prijať disciplinárne opatrenie spočívajúce v mesačnej zrážke sumy 400 eur z výšky čistého dôchodku DK po dobu troch rokov.
- 16 Sporným rozhodnutím MO uložil DK po jeho vypočutí „disciplinárny postih spočívajúci v pozastavení vyplácania sumy mesačného dôchodku vo výške 1 105 eur do 30. septembra 2025 podľa článku 9 ods. 2 prílohy IX služobného poriadku“.
- 17 MO 20. decembra 2017 zamietol sťažnosť, ktorú DK podal proti spornému rozhodnutiu.

Konanie na Všeobecnom súde a napadnutý rozsudok

- 18 Návrhom podaným do kancelárie Všeobecného súdu 28. marca 2018 DK podal žalobu, ktorou sa domáhal na jednej strane zrušenia sporného rozhodnutia a na druhej strane náhrady škody, ktorá mu údajne vznikla z porušenia jeho práva na obhajobu, ktorého sa mala dopustiť ESVČ v priebehu trestného konania začatého proti DK v Belgicku.
- 19 Na podporu svojich návrhov na zrušenie DK uviedol dva žalobné dôvody týkajúce sa po prvé stanovenia disciplinárneho postihu, ktorý má byť uložený, a po druhé zohľadnenia poľahčujúcich okolností v rámci tohto rozhodnutia.
- 20 Napadnutým rozsudkom Všeobecný súd zamietol žalobu podanú DK ako nedôvodnú v rozsahu, v akom sa ňou domáhal zrušenia sporného rozhodnutia a ako neprípustnú a v každom prípade ako nedôvodnú v rozsahu, v akom sa domáhal náhrady údajne spôsobenej ujmy. Všeobecný súd ďalej zaviazal DK na náhradu trov konania.
- 21 Predovšetkým čo sa týka návrhu na zrušenie sporného rozhodnutia, Všeobecný súd v bodoch 28 až 53 napadnutého rozsudku zamietol prvú časť prvého žalobného dôvodu uvedeného DK založenú na zjavne nesprávnom posúdení v súvislosti so zohľadnením ujmy, ktorá už bola predmetom náhrady škody. Všeobecný súd sa v podstate domnieval, že MO nebol pri uplatňovaní článku 10 prílohy IX služobného poriadku povinný prihliadať na náhradu ujmy spôsobenej Únii, ktorá sa už poskytla na vnútroštátnej úrovni.

Návrhy účastníkov konania

- 22 DK navrhuje, aby Súdny dvor:
  - zrušil napadnutý rozsudok,
  - zrušil sporné rozhodnutie a
  - uložil ESVČ povinnosť nahradiť trovy konania v oboch stupňoch.

- 23 ESVČ navrhuje, aby Súdny dvor:
- zamietol odvolanie ako nedôvodné a
  - uložil DK povinnosť nahradiť trovy konania.

O odvolaní

Argumentácia účastníkov konania

- 24 Na podporu svojho odvolania DK uvádza jediný odvolací dôvod. V rámci tohto odvolacieho dôvodu uvádza, že Všeobecný súd sa v bode 52 napadnutého rozsudku dopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď vyložil článok 10 druhú vetu písm. b) prílohy IX služobného poriadku v tom zmysle, že MO môže na účely odôvodnenia uloženia prísnejšieho disciplinárneho postihu, ako odporučila disciplinárna komisia, vychádzať z nemajetkovej ujmy na strane Únie, hoci táto ujma už bola nahradená na vnútroštátnej úrovni.
- 25 Tento odvolací dôvod sa delí na tri časti.
- 26 Po prvé odvolateľ tvrdí, že Všeobecný súd sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia v bode 52 napadnutého rozsudku, keď konštatoval, že MO sa nedopustil nesprávneho posúdenia, keď rozhodol, že podľa článku 10 druhej vety písm. b) prílohy IX služobného poriadku nebol povinný zohľadniť náhradu škody spôsobenej Únii, ktorá sa poskytla na vnútroštátnej úrovni. Domnieva sa, že v súlade s článkom 25 prílohy IX služobného poriadku bol MO viazaný skutkovými zisteniami na vnútroštátnej úrovni, ako aj zásadou, podľa ktorej sa ujma, ktorá v celom rozsahu viedla k náhrade škody, považuje za ujmu, ktorá nikdy neexistovala.
- 27 Po druhé DK v podstate tvrdí, že Všeobecný súd tým, že v bode 52 napadnutého rozsudku konštatoval, že MO nebol povinný zohľadniť náhradu nemajetkovej ujmy spôsobenej Únii, ktorá už bola poskytnutá na vnútroštátnej úrovni, porušil zároveň požiadavku proporcionality disciplinárneho postihu a zásadu, podľa ktorej sa ujma, ktorá v celom rozsahu viedla k náhrade škody, považuje za ujmu, ktorá nikdy neexistovala. DK s odkazom na judikatúru vyplývajúcu z rozsudku z 9. septembra 1999, Lucaccioni/Komisia (C-257/98 P, EU:C:1999:402, body 19 a 20), tvrdí, že na rozdiel od záverov Všeobecného súdu, ku ktorým dospel v bode 34 napadnutého rozsudku, nie je táto posledná uvedená zásada zakotvená len v belgickom práve, ale predstavuje všeobecnú právnu zásadu, ktorá je spoločná pre právne systémy členských štátov a ktorá zakazuje dvojité náhrady tej istej škody.
- 28 DK po tretie poznamenáva, že podľa jeho názoru Všeobecný súd v bode 38 napadnutého rozsudku správne rozhodol, že článok 10 prílohy IX služobného poriadku odzrkadľuje snahu normotvorcu Únie o dodržiavanie všeobecnej zásady rovnosti zaobchádzania, keď rozdielne zaobchádzanie vyhradzuje len pre prípad úradníkov, ktorý spáchali priestupok, a to v závislosti od rozsahu ujmy spôsobenej inštitúcii Únie, do ktorej patria. Namieta však, že Všeobecný súd v bodoch 39 až 41 tohto rozsudku porušil uvedenú zásadu, pretože v rámci určenia disciplinárnych postihov, ktoré sa majú uložiť na základe tohto článku 10 nepovažoval za relevantnú tú skutočnosť, že škoda spôsobená Únii už bola nahradená v celom rozsahu alebo sčasti. Podľa DK totiž úradník, ktorý nahradil škodu spôsobenú Únii, nie je v rovnakej situácii, ako úradník, ktorý takúto náhradu neposkytol.

- 29 ESVČ na úvod tvrdí, že argumentácia DK, v zmysle ktorej MO sprísnil postih uložený DK, pretože prihliadal aj na ujmu, ktorá už bola nahradená, je v štádiu odvolacieho konania neprípustná, keďže cieľom tejto argumentácie nie je preukázať prípadné nesprávne právne posúdenie Všeobecného súdu, ale má sa ňou spochybníť posúdenie menovacieho orgánu, pričom ide o preformulovaný žalobný dôvod uplatnený v prvostupňovom konaní. Okrem toho, ak by sa aj DK dovoľoval porušenia zásady rovnosti zaobchádzania, aj táto argumentácia by spochybňovala posúdenie MO, a nie napadnutý rozsudok. DK navyše túto argumentáciu uviedol po prvýkrát až v štádiu odvolacieho konania.
- 30 Pokiaľ ide o vec samu, ESVČ tvrdí, že jediný odvolací dôvod sa musí zamietnuť. Zastáva názor, že Všeobecný súd sa nedopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď sa domnieval, že náhrada nemajetkovej ujmy spôsobenej Úniou, v rozsahu konštatovanom na vnútroštátnej úrovni, nemá vplyv na posúdenie závažnosti spáchaného disciplinárneho priestupku podľa článku 10 prílohy IX služobného poriadku.

Posúdenie Súdny dvorom

O námietke neprípustnosti vznesenej ESVČ

- 31 Námietka neprípustnosti vznesená ESVČ je v prvom rade založená na tvrdení, že cieľom argumentácie uvádzanej DK nie je preukázať prípadné nesprávne právne posúdenie Všeobecného súdu, ale spochybníť posúdenie MO a navyše ide o zmenenú formuláciu žalobného dôvodu uplatneného v prvostupňovom konaní.
- 32 V tejto súvislosti z článku 256 ZFEÚ, článku 58 prvého odseku Štatútu Súdneho dvora Európskej únie a z článku 168 ods. 1 písm. d) a článku 169 Rokovacieho poriadku Súdneho dvora vyplýva, že v odvolaní musia byť presne označené napádané časti rozsudku, ktorého zrušenie sa navrhuje a musia sa uviesť právne tvrdenia, ktoré osobitným spôsobom podporujú tento návrh. Podľa ustálenej judikatúry Súdneho dvora tejto požiadavke nezodpovedá odvolanie, ktoré sa obmedzuje na zopakovanie žalobných dôvodov alebo tvrdení už uvedených v konaní vedenom pred Všeobecným súdom, pričom neobsahuje osobitnú argumentáciu konkretizujúcu nesprávne právne posúdenie, ktorým je napadnutý rozsudok postihnutý. Takéto odvolanie totiž v skutočnosti predstavuje len návrh na opätovné preskúmanie žaloby podanej na Všeobecný súd, ktoré nepatrí do právomoci Súdneho dvora v rámci odvolacieho konania (rozsudok zo 16. decembra 2020, Rada a i./K. Chrysostomides & Co. a i., C-597/18 P, C-598/18 P, C-603/18 P a C-604/18 P, EU:C:2020:1028, bod 127, ako aj citovaná judikatúra).
- 33 Ak však odvolateľ spochybňuje výklad alebo uplatnenie práva Únie vykonané Všeobecným súdom, môžu sa právne otázky skúmané na prvom stupni nanovo prejednať v rámci odvolania. Keby totiž odvolateľ nemohol založiť svoje odvolanie na dôvodoch a tvrdeniach už uvedených v konaní pred Všeobecným súdom, odvolacie konanie by bolo zbavené časti svojho významu (rozsudky z 9. júla 2020, Haswani/Rada, C-241/19 P, EU:C:2020:545, bod 50, a z 9. decembra 2020, Groupe Canal +/Commission, C-132/19 P, EU:C:2020:1007, bod 19 a citovaná judikatúra).
- 34 V prejednávanej veci treba zdôrazniť, že DK v odvolaní kritizuje záver Všeobecného súdu uvedený v bode 52 napadnutého rozsudku, podľa ktorého MO vec zjavne nesprávne posúdil, keď rozhodol, že pri uplatňovaní článku 10 prílohy IX služobného poriadku nebolo potrebné prihliadnuť na náhradu škody spôsobenej Úniou, ktorá sa už poskytla na vnútroštátnej úrovni, ako aj právnu analýzu, ktorá tento súd viedla k zamietnutiu prvej časti žalobného dôvodu uvedeného v konaní

pred Všeobecným súdom. Okrem toho, aj keď sa v odvolaní odkazuje na posúdenie MO, tento odkaz sa uvádza len v rozsahu, v akom Všeobecný súd potvrdil toto posúdenie, a to s cieľom spochybníť údajné nesprávne právne posúdenie, ktorého sa tento súd dopustil, pričom sa neobmedzuje len na opakovanie žalobných dôvodov a tvrdení už uvedených v konaní pred Všeobecným súdom.

- 35 Po druhé, čo sa týka argumentácie ESVČ, podľa ktorej DK namietol porušenie zásady rovnosti zaobchádzania po prvýkrát v štádiu odvolania, treba pripomenúť, že v rámci odvolacieho konania je právomoc Súdneho dvora obmedzená na posúdenie právneho riešenia, ku ktorému sa dospelo v súvislosti so žalobnými dôvodmi a tvrdeniami prejednanými v konaní pred Všeobecným súdom. V rámci odvolacieho dôvodu, ktorý je prípustný, je však v zásade úlohou odvolateľa, aby označil tvrdenia na jeho podporu, či už s ohľadom na argumenty, ktoré uviedol v konaní pred Všeobecným súdom, alebo aby uviedol nové tvrdenia najmä vo vzťahu k záverom vysloveným Všeobecným súdom. V opačnom prípade by sa odvolacie konanie zbavilo časti svojho významu (pozri v tomto zmysle rozsudky z 18. januára 2007, PKK a KNK/Rada, C-229/05 P, EU:C:2007:32, body 61 až 64, ako aj z 19. decembra 2019, HK/Komisia, C-460/18 P, EU:C:2019:1119, body 26 a 27).
- 36 V prejednávanej veci treba uviesť, že výklad článku 10 prílohy IX služobného poriadku a jeho uplatnenie v kontexte ujmy spôsobenej Úniou, ktorá už bola predmetom náhrady škody, bolo prejednané pred Všeobecným súdom v prvostupňovom konaní. Cieľom argumentácie DK založenej na porušení zásady rovnosti zaobchádzania je však spochybníť analýzu Všeobecného súdu týkajúcu sa prvej časti prvého žalobného dôvodu, ktorý mu bol predložený. V rámci tejto analýzy Všeobecný súd v bodoch 38 až 41 napadnutého rozsudku zdôraznil skutočnosť, že s pochybeniami, ktorých sa dopustili úradníci Únie, sa má zaobchádzať rozdielne v závislosti od rozsahu spôsobenej ujmy, pričom sa domnieval, že skutočnosť, že táto ujma bola už v celom rozsahu alebo čiastočne nahradená, nie je relevantná pre posúdenie závažnosti priestupku na účely tohto ustanovenia. Táto argumentácia má za cieľ podrobným spôsobom spochybníť výklad a uplatnenie predmetného ustanovenia Všeobecným súdom v uvedených bodoch napadnutého rozsudku a nepredstavuje nový dôvod, ktorého uvedenie v štádiu odvolania je zakázané (pozri analogicky rozsudky z 18. januára 2007, PKK a KNK/Rada, C-229/05 P, EU:C:2007:32, bod 63, ako aj z 19. decembra 2019, HK/Komisia, C-460/18 P, EU:C:2019:1119, bod 28).
- 37 Preto sa námietka neprípustnosti vznesená ESVČ musí zamietnuť.

O veci samej

- 38 V rámci prvej časti jediného odvolacieho dôvodu založeného na porušení článku 10 druhej vety písm. b) prílohy IX služobného poriadku v spojení s článkom 25 tejto prílohy služobného poriadku DK v podstate tvrdí, že ujmu, ktorá v celom rozsahu bola nahradená, nemožno zohľadniť na účely posúdenia závažnosti spáchaného disciplinárneho priestupku z dôvodu, že podľa tohto ustanovenia bol MO viazaný jednak skutkovými zisteniami, ku ktorým dospeli vnútroštátne trestné súdy, a jednak zásadou, v zmysle ktorej sa škoda, ktorá bola v celom rozsahu nahradená, považuje za škodu, ktorá nikdy neexistovala.
- 39 V tejto súvislosti treba zdôrazniť, že podľa článku 10 prvej vety prílohy IX služobného poriadku musí byť disciplinárny postih primeraný závažnosti priestupku. Článok 10 druhá veta tejto prílohy v jeho bodoch a) až i) demonštratívne spresňuje určité skutočnosti, na ktoré sa prihliadne „najmä“

pri určovaní závažnosti priestupku a rozhodovaní o disciplinárnom postihu, ktorý sa má uložiť. Medzi tieto skutočnosti patrí podľa článku 10 druhej vety písm. b) uvedenej prílohy „rozsah nepriaznivých účinkov priestupku na integritu, dobré meno alebo záujmy inštitúcií“.

- 40 Okrem toho treba pripomenúť, že podľa článku 25 prílohy IX služobného poriadku v prípade, ak je voči dotknutému úradníkovi vedené trestné stíhanie za tie isté činy, za ktoré je proti nemu vedené disciplinárne konanie, sa jeho situácia s konečnou platnosťou vyrieši až po nadobudnutí právoplatnosti rozhodnutia vnútroštátneho trestného súdu rozhodujúceho o obžalobe. Toto ustanovenie na jednej strane reaguje na snahu neovplyvňovať postavenie dotknutého úradníka v trestnom konaní, ktoré bolo proti nemu začaté pre skutky, ktoré sú zároveň predmetom disciplinárneho konania v rámci jeho inštitúcie, a na druhej strane umožňuje v rámci disciplinárneho konania prihliadnúť na skutkové zistenia vnútroštátneho trestného súdu po nadobudnutí právoplatnosti jeho rozhodnutia.
- 41 Uvedené ustanovenie nespresňuje, či skutkové zistenia vnútroštátneho trestného súdu môžu byť pre menovací orgán v rámci uvedeného disciplinárneho konania záväzné. V každom prípade právnu kvalifikáciu skutkových okolností s ohľadom na relevantné ustanovenia práva Únie, akým je článok 10 prílohy IX služobného poriadku, prináleží vykonať výlučne príslušným orgánom Únie. Tieto orgány nemôžu byť viazané prípadnou kvalifikáciou uvedených skutkových okolností v rámci vnútroštátneho trestného konania (pozri analogicky v súvislosti s disciplinárnym konaním vedeným proti členovi Komisie rozsudok z 11. júla 2006, Komisia/Cresson, C-432/04, EU:C:2006:455, bod 121). Tento článok 10 totiž v súvislosti s určením jeho významu a pôsobnosti výslovne neodkazuje na právo členských štátov, a preto sa musí vykladať autonómne a jednotne v rámci právneho poriadku Únie s cieľom zaručiť rovnaké zaobchádzanie s úradníkmi pri uplatňovaní ustanovení služobného poriadku (pozri analogicky v súvislosti s článkom 85a služobného poriadku rozsudok z 15. októbra 2015, Axa Belgium, C-494/14, EU:C:2015:692, body 21 a 23 až 25).
- 42 V prejednávanej veci z bodov 8, 10 a 11 tohto rozsudku vyplýva, že Tribunal de première instance francophone de Bruxelles (Frankofónny súd prvého stupňa Brusel) a v odvolacom konaní Cour d'appel de Bruxelles (Odvolací súd Brusel) uložili DK povinnosť nahradiť nemajetkovú ujmu vo výške 38 814 eur, ktorú v zmysle záverov, ku ktorým dospeli tieto trestné súdy, spôsobil Únii tým, že sa dopustil trestných činov korupcie pri správe verejných zákaziek v období od roku 1999 do roku 2005.
- 43 Určenie rozsahu nemajetkovej ujmy spôsobenej Únii a s tým súvisiacej náhrady vyššie uvedenými trestnými súdmi v rámci vnútroštátneho práva však nijako nebráni tomu, aby sa na uvedenú ujmu a jej prípadnú náhradu prihliadlo v súvislosti s určením závažnosti disciplinárneho priestupku, ktorého sa dopustila dotknutá osoba, ak takáto operácia nepredstavuje skutkovú otázku, ale patrí do rámca právnej kvalifikácie skutkových okolností, ktorú prináleží vykonať MO s ohľadom na ustanovenie článku 10 prílohy IX služobného poriadku bez toho, aby bol MO v tomto ohľade viazaný prípadnou kvalifikáciou, ku ktorej sa dospelo v rámci trestného konania na vnútroštátnej úrovni.
- 44 Zo znenia článku 10 druhej vety písm. b) prílohy IX služobného poriadku však v žiadnom prípade nevyplýva, že by určenie závažnosti priestupku dotknutého úradníka a disciplinárneho postihu, ktorý sa má tomuto úradníkovi uložiť, bolo s ohľadom na rozsah ujmy spôsobenej zásahom do integrity, dobrého mena alebo záujmov inštitúcií Únie vyplývajúcim zo spáchania priestupku, podmienené tým, že takáto ujma nebola doposiaľ nahradená. Navyše ako Všeobecný súd správne poznamenal v bode 39 napadnutého rozsudku, v rámci disciplinárneho konania podľa článku 10

prílohy IX služobného poriadku nie je relevantné, že škoda bola úplne alebo čiastočne nahradená, pretože cieľom tohto ustanovenia nie je poskytnúť náhradu, ale skôr uložiť postih. V každom prípade vzhľadom na úvahy uvedené v bodoch 40 a 41 tohto rozsudku nemožno z článku 25 prílohy IX služobného poriadku vyvodiť záver, že zásada občianskeho práva členského štátu, podľa ktorej sa ujma, ktorá v celom rozsahu bola nahradená, považuje za škodu, ktorá nikdy neexistovala, sa *mutatis mutandis* uplatní aj v rámci disciplinárneho konania.

- 45 Z toho vyplýva, že prvú časť jediného odvolacieho dôvodu treba zamietnuť ako nedôvodnú.
- 46 V tretej časti jediného odvolacieho dôvodu, ktorú treba preskúmať v druhom rade, DK v podstate tvrdí, že Všeobecný súd porušil zásadu rovnosti zaobchádzania, keď v bodoch 39 až 41 napadnutého rozsudku rozhodol, že v rámci určenia závažnosti disciplinárneho priestupku, ku ktorému došlo, nie je rozhodujúce, či ujma spôsobená Úniou už bola v celom rozsahu lebo sčasti nahradená.
- 47 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že zásada rovnosti zaobchádzania vyžaduje, aby sa s porovnateľnými situáciami nezaobchádzalo rozdielne a aby sa s rozdielnymi situáciami nezaobchádzalo rovnako, pokiaľ takéto zaobchádzanie nie je objektívne odôvodnené (rozsudky zo 7. marca 2017, RPO, C-390/15, EU:C:2017:174, bod 41, ako aj z 25. júna 2020, SatCen/KF, C-14/19 P, EU:C:2020:492, bod 90 a citovaná judikatúra).
- 48 Podľa ustálenej judikatúry Súdneho dvora prvky, ktoré odlišujú rozdielne situácie, ako aj ich prípadne porovnateľný charakter, je potrebné určiť a posúdiť najmä s ohľadom na predmet a cieľ dotknutých ustanovení, pričom treba zohľadniť aj zásady a ciele dotknutej oblasti (rozsudky zo 7. marca 2017, RPO, C-390/15, EU:C:2017:174, bod 42 a citovaná judikatúra, ako aj zo 6. septembra 2018, Piessevaux/Rada, C-454/17 P, neuvverejnený, EU:C:2018:680, bod 79).
- 49 V prejednávanej veci DK tvrdí, že úradník, ktorý nahradil ujmu spôsobenú Úniou, sa nenachádza v rovnakej situácii ako úradník, ktorý takúto náhradu neposkytol, a teda podľa jeho názoru ujmu spôsobenú prvým z týchto úradníkov nemožno zohľadniť v rámci uplatnenia článku 10 druhej vety písm. b) prílohy IX služobného poriadku.
- 50 V bode 39 tohto rozsudku bolo pripomenuté, že uvedený článok 10 upravuje určenie disciplinárneho postihu, ktorý sa má uložiť, a stanovuje, že tento postih musí byť primeraný závažnosti priestupku, ku ktorému došlo, najmä vzhľadom na závažnosť ujmy spôsobenej Úniou. Ako Všeobecný súd v podstate uviedol v bode 37 napadnutého rozsudku, zo samotného znenia uvedeného článku 10 vyplýva, že cieľom disciplinárneho opatrenia, ktoré upravuje, je postihnúť protiprávne konanie. V súlade s článkom 86 ods. 1 služobného poriadku takéto protiprávne konanie vyplýva z každého porušenia povinností dotknutým úradníkom, ktoré mu vyplývajú zo služobného poriadku. Preto ako uviedol generálny advokát v bode 58 svojich návrhov, služobný poriadok má zabezpečiť dodržiavanie pravidiel a povinností, ktorými sa má zaručiť riadne fungovanie inštitúcie Únie, prostredníctvom uloženia disciplinárnych postihov.
- 51 Na rozdiel od toho sa Únia uplatnením občianskoprávneho nároku v rámci trestného konania začatého proti DK v Belgicku snažila získať náhradu nemajetkovej ujmy, ktorú utrpela v dôsledku narušenia jej dobrého mena. Ako však v podstate uviedol generálny advokát v bode 57 svojich návrhov, priznanie takejto náhrady nemá za cieľ postihnúť protiprávne konanie dotknutého úradníka, ale získať náhradu škody v občianskoprávnom konaní, ktorá môže obnoviť stav predchádzajúci tomuto správaniu.

- 52 Z vyššie uvedeného vyplýva, že predmet a cieľ disciplinárneho postihu uloženého DK na jednej strane a náhrady škody spôsobenej Únii, ktorej sa táto domáha, na strane druhej, majú odlišnú povahu.
- 53 Uvedené platí o to viac, že kým podľa článku 86 ods. 1 služobného poriadku sa vychádza zo zásady, v zmysle ktorej môže každé porušenie služobných povinností úradníkom viesť k uloženiu disciplinárneho postihu voči dotknutej osobe, článok 22 prvý odsek tohto služobného poriadku stanovuje, že tento úradník môže byť povinný nahradiť úplne alebo čiastočne ujmu, ktorú Únii spôsobil závažným osobným previnením, ktorého sa dopustil pri výkone svojej funkcie, a preto uloženie disciplinárneho postihu a náhrada ujmy spôsobenej Únii sú navzájom nezávislé.
- 54 Okolnosť, že úradník nahradil nemajetkovú ujmu, ktorú spôsobil Únii, ho teda v súvislosti s určením závažnosti priestupku, ktorého sa dopustil, a disciplinárneho postihu, ktorý sa mu má uložiť najmä vzhľadom na výšku ujmy spôsobenej Únii podľa článku 10 druhej vety písm. b) prílohy IX služobného poriadku, nemôže postaviť do situácie, ktorá sa líši od situácie úradníka, ktorý predmetnú náhradu škody neposkytol.
- 55 Všeobecný súd teda neporušil zásadu rovnosti zaobchádzania, keď v bodoch 39 až 41 napadnutého rozsudku rozhodol, že pri určovaní závažnosti disciplinárneho priestupku, ktorého sa dopustil úradník, a disciplinárneho postihu, ktorý sa má úradníkovi uložiť na základe tohto ustanovenia, nie je dôležité, či ujma spôsobená Únii už bola v celom rozsahu alebo čiastočne predmetom náhrady škody.
- 56 Tretia časť jediného odvolacieho dôvodu sa preto musí zamietnuť ako nedôvodná.
- 57 Napokon, čo sa týka druhej časti jediného odvolacieho dôvodu založenej na porušení zásady proporcionality, treba uviesť, že aj keď MO uložil DK peňažný postih, predmetom a ani cieľom tohto postihu vzhľadom na úvahy uvedené v bode 50 tohto rozsudku nie je nahradiť ujmu spôsobenú Únii, ale sankcionovať disciplinárne previnenie, ktorého sa DK dopustil tým, že porušil svoje služobné povinnosti. Na rozdiel od tvrdení žalobcu teda uplatnenie tohto postihu nemožno považovať za povinnosť nahradiť túto ujmu dvakrát, ktorá odporuje zásade proporcionality. Z vyššie uvedeného vyplýva, že otázka, či zásada uvedená v bode 26 tohto rozsudku nie je len zásadou belgického občianskeho práva, ale predstavuje, ako tvrdí žalobca, všeobecnú právnu zásadu, ktorá je spoločná pre právne poriadky členských štátov a ktorá zakazuje dvojité náhrady tej istej škody, nie je v prejednávanej veci relevantná.
- 58 Tento záver nemôže byť spochybnený judikatúrou vyplývajúcou z rozsudku z 9. septembra 1999, Lucaccioni/Komisia (C-257/98 P, EU:C:1999:402, body 19 a 20), na ktorú sa DK odvoláva na podporu tretej časti jediného odvolacieho dôvodu, keďže tento rozsudok sa netýkal, tak ako v prejednávanej veci, kumulácie náhrady škody a disciplinárnej sankcie, ale kumulácie rôznych foriem náhrady ujmy spôsobenej úradníkovi v dôsledku choroby alebo úrazu.
- 59 Tretiu časť jediného odvolacieho dôvodu treba preto tiež zamietnuť ako nedôvodnú.
- 60 Vzhľadom na všetky uvedené úvahy musí byť odvolanie zamietnuté v celom rozsahu ako nedôvodné.

O trovách

- 61 Podľa článku 184 ods. 2 Rokovacieho poriadku Súdneho dvora ak odvolanie nie je dôvodné, Súdny dvor rozhodne aj o trovách konania. Článok 138 ods. 1 tohto rokovacieho poriadku uplatniteľného na konanie o odvolaní na základe jeho článku 184 ods. 1 stanovuje, že účastník konania, ktorý vo veci nemal úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté.
- 62 Keďže ESVČ navrhla uložiť DK povinnosť nahradiť trovy konania a tento nemal úspech vo svojom jedinom dôvode, je opodstatnené uložiť mu povinnosť nahradiť trovy konania.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (druhá komora) rozhodol takto:

1. Odvolanie sa zamieta.

2. DK je povinný nahradiť trovy konania.

Podpisy